

KELE FODOR ÁKOS

Csikó

Ravatalodon, anya, újszülött muraközi csikó voltál első éjszakáján, aki még nem állva alszik; nem pislog, pedig muslicák próbálnak inni a szeméből, és szívhangról és hideg vérről álmodik. Én már álltam, álmat láttam arról, miért alszanak a fejlettebb organizmusok. És muslincák ittak a szememből; a gyásznépek pedig körben darvadoznak.

Eucaliptus

Milliószor mondtad el, parancsmegtagadással dobtad el értem az előmeneteled, hogy letépted a váll-lapot mikor születtem, a kisérköri veszélyeztettség miatt. A halálunkat nézni is jöhettél volna – akkor talán igazoltabb lenne az engedély nélküli eltáv. Feleslegesen futottál hozzánk; de ezt nekem, a gyerekek mégsem mondhatod. A hősi tettet lássam, és virágozzon bennem, hogy a roncs, amivé lettél, az ikrem. Szánalmasan sulykolod az igazad, de ne szégyenkezz: a koala is megeteti bélsarával kicsinyét, hogy az le tudja bontani az eukaliptuszt.

Vörhenyes gödény

Azt mondtad, anya, a pelikán nem vérével táplálja gyermekeit; de hazudtál, mert észrevettem benned a pelikán madarat; a bugyidban láttam meg: a fehér csórkáváról alácsüngő torokzacskóban vér volt. Te azt mondtad, minden lánnyal ez történik, hogy gyermekük lehessen. És én kiszámoltam, hogy a rózsásgödény-lányok, az ivadékgondozáshoz, életük végére, több embernyi vért is összegyűjtenek. Szerény hazug vagy, és a legjobb anya: reggelre mosdótálnyi vér jött ki belőled. Azóta szomjas vagyok minden bajra.